

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

3. Miejscowość

ŚLESZÓW

1. Nazwa

2. Czas powstania

Historyczny układ ruralistyczny wsi

1775, 1945

9. Materiały graficzne

Granica historycznego układu ruralistycznego wsi.

4. Adres (ulica, nr posesji)

5. Przynależność administracyjna

Województwo **DOLNOŚLĄSKIE**

Powiat **GÓROWSKI**

Gmina **JEMIELNO**

6. Współrzędne geograficzne

51°32'48"N 16°32'09"E

7. Użytkowanie obecne
**mieszkalne
rolnicze**

8. Stan zachowania

4

Śleszów - Tscheschenheide, 1936-1945 Birkenhain.

Śleszów i Zdziesławice historycznie stanowiły jeden majątek. W 1787 r. właścicielem majątku był Gallinsky, w 1845 - Renner. Śleszów został założony jako wioska dla pracowników majątku.

W 1763 r. na terenie Prus doszło do reformy szkolnictwa, która zakładała m. in. budowę szkoły w każdej większej wsi. Ten obowiązek nałożono na właścicieli majątku, w obrębie którego znajdowała się dana wioska - w przypadku Śleszowa na ród Renner.

Budynek pierwszej szkoły w Śleszowie otwarto w 1838 r. Nadzorcą szkoły był właściciel majątku E. Renner a inspektorem był ksiądz ewangelicki z Jemielna - od 1838 r. do 1851 r. był to ks. Christoph Pfenning, a następnie ks. Ewald Klose.

Na podstawie danych z 1937 r.; majątek Zdziesławice to dobra szlacheckie z folwarkiem Śleszów. Właściciel: Hellmut Schiller, rolnik. Powierzchnia: 550 ha; 210 ha ornej, 12,5 ha łąk, 3,5 ha pastwisk, 2 ha wody, 275 ha lasu, 3 ha parku, 2 ogrodu, 42 ha drogi, podwórza itd. Dochód: 2550 marek. Gorzelnia (52 000 litrów). Fabryka piatków ziemniaczanych. Czarno-białe bydło wschodniofryzyskie, tucz bydła i świń. Uprawa żyta i kartofli; na potrzeby gorzelni Zdzisławice.

Miejscowość ulokowana przy drodze wiadącej z Góry do Jemielna przez Ryczeń. Jest to niewielka wieś typu ulicówka położona wzdłuż drogi o osi północ-południe, z zabudową zagrodową, luźno rozrzuconą po obu stronach drogi. Od północy i południa rozciągają się rozległe kompleksy leśne. Według Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań z 2021 r. liczba ludności we wsi Śleszów to 51 osób.

Bibliografia:

- Johann Georg Knie, Alphabetisch-statistisch-topographische Uebersicht der Dörfer, Flecken, Städte und andern Orte der Königl. Preuss. Provinz Schlesien : nebst beigefügter Nachweisung von der Eintheilung des Landes nach den Bezirken der drei königlichen Regierungen, den darin enthaltenen Fürstenthümern und Kreisen, mit Angabe des Flächeninhaltes, der mittlern Erhebung über die Meeresfläche, der Bewohner, Gebäude, des Viehstandes usw. - 2. verm. u. verb. Aufl., Breslau 1845.
- Hans Lutsch, Verzeichnis der Kunstdenkmäler der Provinz Schlesien , Bd. 2., Die Kunstdenkmäler der Landkreise des Reg.-Bezirks Breslau, Breslau 1889.
- Romuald M. Łuczyński, Losy rezydencji dolnośląskich w latach 1945-1991, Wrocław 2010.
- M. Pastorff, Schliesisches Gitter-Adressbuch, Breslau 1876.
- Die Rittergüter und selbständigen Gutsbezirke in der Provinz Schlesien, Breslau 1870.
- Schliesisches Gitter-Adressbuch, Breslau 1886, 1891, 1894, 1902, 1905, 1909, 1912, 1917, 1921, 1926, 1930.
- Friedrich Albert Zimmermann: Beiträge zur Beschreibung von Schlesien. Bd. 1-13, Brieg 1786.

Materiały kartograficzne:

- Messtischblatt, pomiar 1887 r., nowelizacja 1929 r., wydanie 1937-1940 r.

Istniejące zagrożenia: Degradacja układu ruralistycznego związana z współczesną zabudową różnego typu, dogęszczanie i wprowadzanie nowej zabudowy na terenach historycznie niezabudowanych, rozbiórki i przebudowy budynków historycznych oraz ich modernizacja z wykorzystaniem współczesnych, niezgodnych z lokalną tradycją materiałów budowlanych.

Postulaty konserwatorskie: Utrzymanie układu wsi, zachowanie skali zabudowy, jej historycznego rozplanowania, tradycyjnych brył, formy, użytych materiałów i artykulacji elewacji.